

7182 11/11

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

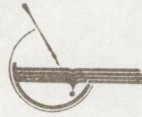
7. MÂSUM ,İMAM MUHAMMED BÂKİR (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

Ondört Mâsum'u Tanıyalım

Yazan: Hücet'ül İslam Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri: Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Yayınlayan: Ensariyan Yayınları

P.O.Box 37185/187

Kum-İran İslam Cumhuriyeti

Tel: (251) 21744

Birinci Baskı: 1414 Kâmeri - 1993 Miladi

Tiraj: 3000

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s.)'dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehl-i Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül İslam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehl-i Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

İhlas ile hizmet bizden, tevfiğ Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU:

5. İmam, Hz.Muhammed Bâkır(as) Hicri 57. yılın Receb ayının birinde, Medine’de gözlerini dünyaya açtı. İmam Bakır(a.s)’ın ceddine olan benzerliği sebebiyle adını Muhammed koymuşlardı. İlmi çözüp, sırlarını açıkladığı için de Bâkır-ul Ulum lakabıyla anılırdı. Babası Hz.Seccad ve annesi, İmam Hasan-ı Mücteba’nın kızlarından Fatıma idi. O, hem anne hem baba tarafından soyu Resulullah’a varan ilk imam idi. Muhammed Bâkır(as)’ın yaşamını iki bölüme ayırabiliriz:

1- İmametten önceki 35 yıllık dönem. (Bu dönem, kendisinin Medine’de yaşadığı dönem idi.)

2- 20 yıl süren imamet dönemi. (İslami ilim ve bilgileri yaydığı dönem olarak sayılmaktadır.)

HAZRETİN AHLAKİ ÖZELLİKLERİ:

İmam MUhammed Bâkır, her zaman temiz ve yeni elbiseler giyerek güzel kokular sürer ve çok ağır yürürdü.

Dar zihniyetli bazı kimseler İmama; Senin ceddin Ali(as) eski ve ucuz elbiseler giyerdi, siz niçin yeni ve pahalı elbiseler giyiyorsunuz? diye çıkıştırlardı. O ise şöyle buyurarak cevap verirdi: "O zamanlar tüm halk fakir olduğundan, Ali(as) eski elbise ve sade yemeklerden faydalanmak zorundaydı, ama bugün halk zengin ve refah içindedir. Ceddin'in o zamanlar yaptıkları, nasıl reberliğe ve adalete uygunduysa, bugün benim yaptıklarım da rehberliğe ve adalete uygundur."

Onun ahlakı hakkında şöyle yazarlar: Hiçbir zaman yüksek sesle gülmezdi. Her zaman yavaş, edepli konuşur, hiçbir zaman sinirlenmez, karşılaştığı herkese saygı gösterir, ona el verir ve şöyle buyururdu: "Bu iş, gönülleri birbirine yaklaştırır ve düşmanlıkları ortadan kaldırır."

İmam Bâkır(as) Allah'a münacat ve dualarında çok ağlardı ama hiçbir zaman yüksek sesle değil, konuştuğunda sözüne Allah adı ile başlar ve Allah adı ile bitirirdi.

Birçok bağ ve bahçesi olmakla birlikte tıpkı bir çiftçi gibi çalışır, işçilerle birlikte işe katılır, onlarla birlikte yemek yer ve onlarla sohbet ederdi. O, hizmetcileriyle yakın işbirliği yapan bir insandı.

Muhammed Bâkır(as) bağ ve tarlalarından ele geçirdiği tüm mahsulleri, Allah yolunda bağışlar ve işçilerin tüm ihtiyaçlarını giderirdi. Öyle ki, kendi devrinde Hicaz halkının en cömerdi olarak anılırdı.

Şeyh Müfid İmam Bâkır(a.s) hakkında şöyle yazmaktadır: "Hazret tüm ilim ve bilgilere aşina idi. Ömrünü rabbine itaatla geçirdi. Takva ve zühd de eşsiz bir kişiliği vardı. Yaptığı anlaşmalara saygı gösterirdi. Gönlündeki coşku, ruhunun temizliği ve insancıl davranışlarıyla herkesi kendine celbeder, onları islami ahlâkla eğitirdi." Sünni mezhebinin mutaassıp alimlerinden biri olan İbn-i Hacer, İmam hakkında şöyle söylemektedir: "İmam Muhammed Bâkır(a.s) coşkulu ve temiz kaplı idi. Sözleri amellerine uyardı. Davranışları insani ve islami idi. O büyük bir arif ve eşsiz bir abid idi. Onun insani meziyetlerini anlatmaya benim kudretim yoktur."

Muhammed Bâkır(a.s)'ın hizmetçilerinden biri onun hakkında şöyle der: "Kendisinin hizmetinde Mekke'ye gitmiştim. İmam'ın gözleri, Allah'ın evine iliştiğinde o kadar ağladı ki, sonunda takatı kalmamıştı. O'na şöyle arzettim.: Niçin bu kadar ağlıyorsunuz? Şöyle buyurdu: "Belki Allah, bu gözyaşları sayesinde kıyamet günü beni doğrulardan kılar". Sonra İmam namaza durdu ve secdeyi o kadar uzatmıştıki, secde ettiği yer döktüğü göz yaşlarıyla ıslanmıştı."

Muhammed bin Munkedir adlı yobaz birisi şöyle der: "İmam çok çalıştığından, kendi kendime İmam'ın dünya malına düşkün olduğunu ve onu engelleyerek kendisine nasihat etmem gerektiğini söylenir dururdum. Sonunda birgün onu sıcak ve yakıcı bir havada çok çalışmaktan yorgun ve ter dökerken gördüm. İleri giderek selam verdim ve şöyle dedim: "Ey Resulullah'ın oğlu! Niçin bu kadar dünya malı peşindesin? Eğer şu halde ecelin gelirse ne yaparsın? Hazret şöyle buyurdu: "Bu zamanların en iyisidir. Size ve başkalarına muhtaç olmamak ve başkalarının kazancından yememek için çalışıyorum. Eğer Allah benim canımı şu halde alsa çok sevinirim. Çünkü ben, şuan O'na ibadet ve itaat

durumundayım." Ben bu sözler sebebiyle hata yaptığımı anladım. Kendisinden özür dileyerek O'na; "ben size nasihatte bulunmak istiyordum ama siz bana nasihatte bulunarak beni aydınlattınız." dedim. Kuleyni kitabında şöyle yazıyor: "İmam'ın ashabından bir bölümü şöyle anlatıyorlar: Birgün İmam'a saygı ve sevgide bulunmak için onun evine gittik. Selam verdikten ve onun halini sorduktan sonra kendisini çok solgun ve rahatsız bir halde gördük. Rahatsızlığının sebebini sorduğumuzda, oğlunun şiddetli bir hastalığa yakalandığını anladık. Kendi kendimize eğer oğlu ölürse İmam'a ne olur? diye sorduk. Biz vedalaşarak gittik ve ertesi gün imam'ın durumunu sormak için geldiğimizde onu sevinçli bir halde görmüştük. Kendi kendimize Allah'ın, İmam'ın yüzü suyu hürmetine oğluna şifa verdiğini ve bu yüzden sevinçli olduğunu söyledik. Fakat daha sonra oğlunun öldüğünü görünce kendisine, niçin o ölmeden önce rahatsız ve üzgündünüz, ölümünden sonra ise seviniyorsunuz? diye sorduk. Bize cevap olarak şöyle buyurdu: "Oğlum hasta idi, ben insanlık ve babalık görevim gereği üzüntülü idim. Onun iyileşmesine çalışarak Allah'dan oğluma şifa vermesini diliyordum. Ama Allah ölümü uygun görerek onu zahmet ve eziyetten kurtardı. Onun emrine ve isteğine teslim olup, Allah'a şükrederek şöyle dedim: "Biz senin rızana razıyız. Senin istediğini ister ve sevdiğini severiz."

İMAM MUHAMMED BÂKİR(A.S.)'İN İLMİ DERECESESİ

Şeyh Tusi kitabında şöyle yazar: "Şam halkından biri İmam Muhammed Bâkır(a.s.)'ın huzuruna gelerek şöyle dedi: Sen ilim adamı olduğundan senin toplantıların benim için gerekli ve değerlidir. Senin derslerine katılacağım ama sana ve soyuna düşmanlıkta bulunacağım."

İmam adama hiç bir karşılık vermemişti. Birkaç gün sonra o adam hastalanarak yatağa düşmüştü. İmam Muhammed Bâkır(as) ashabıyla birlikte onu görmeğe giderek yatağının yanında oturduktan sonra, durumunu sordu. Şamlı adam İmamdan bu büyüklüğü görünce söylediği söze pişman olarak utandı ve İmam'a nasıl cevap vereceğini şaşırdı.

Muhammed Bâkır(as) onun ailesine yemeği ve tedavisi için gerekli emirleri verdikten sonra dua ederek kalktı. Çok geçmeden sağlığı düzeldi ve hasta yatağından kalktı. Ertesi gün, İmam'ın toplantısına giderek sarfettiği sözlerden dolayı pişman olduğunu söyledi ve özür dileyerek her zaman İmam(as)'ın yanında yer aldı.

CABİR İMAM BAKIR(AS)'IN HUZURUNDA:

Peygamberimiz(s.a.v)'in genç sahabelerinden biri olan Cabir bin Abdullah'a söyle buyurdu: "Ey Cabir! Sen çok yaşayacak ve adı Tevrat'ta Bâkır olan oğlum Muhammed bin Ali bin Hüseyin'i göreceksin. Benim selamımı ona söylersin..."

Peygamber efendimiz(s.a.v) vefat etti ve Cabir uzun süre yaşadı. Bir gün İmam Zeyn-ül Abidin'in evine gittiğinde orada bir çocukla karşılaştı. İmam-ı Seccad'a: Bu çocuk kimdir? diye sorunca Hazret cevap verdi: "Benden sonra müslümanların imamı olacak olan Muhammed Bâkır'dır."

Cabir kalkarak onun ayağını öptü ve şöyle dedi: "Sana feda olayım! Ey peygamberin oğlu! Resulullah(s.a.v)'in selamını kabul et. O, benim vasıtamla sana selam gönderdi."

İmam'ın gözleri yaşla doldu ve şöyle buyurdu: "Ey Cabir! Yer ve gök ayakta kaldığı müddetçe, Resulullah'dan bana selam ulaştırdığın için, sana selam olsun."

İMAM MUHAMMED BAKİR(AS)IN EĞİTİM TARZI

Onun ilim ve bilgisi öteki imamlar gibi vahiy den kaynaklandığından cevap vermekte asla zorlanmazdı. İlmî şahsiyeti, öylesine büyük ve azametli idi ki, onun meclis ve toplantılarında oturanlar tıpkı bir öğretmen sınıfındaki çocuklara benzerlerdi.

Ders meclislerinde oturduğun da bir yağmur bulutu gibi öğrencilerin gönlüne ilminin ve bilgisinin damlalarını yağdırırdı. Herkes kendi kabiliyeti ve gücü dahilinde ondan faydalanırdı.

Hicri 106 yılında ünlü şair Hişam, Mekke'ye gitti ve Şam'lılar dan bir kısmı da onunla birlikteydiler. Hacc görevini yerine getirdikten sonra dinlenmek için Mescid-ül Haram'a gitmişti. Ansızın gözleri İmam Muhammed Bâkır'a takıldı. O, bir köşede oturmuş, halk onun çevresinde, ona sorular sorarak cevaplarını alıyorlardı. Hişam sinirlenerek, ünlü alimlerinden biri olan Nafi'yi İmam'a zor sorular sorarak güya halkın gözünde değersiz düşüreceği fikriyle, onun yanına gönderdi.

Bu satılmış saray alimi, İmam'ın yanına gelerek selam verdi ve soru sormak için izin istedi. İmam karşılık vererek şöyle buyurdu: "Ne istersen sorabilirsin."

Nafi şöyle sordu: "Hz.İsa ve Muhammed(s.a.v) arasında ne kadar zaman vardı?"

İmam buyurdu: "Bizim görüşümüze göre 500 yıl."

Nafi şöyle sordu: "Peygambere hitab edilen ves-el(sor) ayetin de, peygamber kime soru soruyor?"

İmam: "Herşeyin yazılı olduğu Allah'ın Levh-i Mahfuz'una."

Nafi: "Allah ne zamandan beri vardı?"

İmam: "Yazıklar olsun sana! zamanı Allah yaratmıştır. O cisim

değildir ve o doğrulmamıştır ki zaman ve vakite muhtaç olsun."

Nafi utanarak şöyle dedi: "Vallahi sen kendi zamanındaki halkın en bilgilisisin.

Adamın biri Abdullah Ömer'e bir soru sordu ve o cevap veremeyerek soru sorana şöyle dedi: "Bu çocuk, İmam Muhammed Bâkır'dır. Onun yanına git ve sorunu sor. Sana vereceği cevap ile beni de aydınlat." O adam, onun yanına giderek sorusunu sordu ve doğru cevabı aldı. Sonra Abdullah Ömer'in yanına gelerek cevabı ona da söyledi.

Abdullah Ömer: "Bunlar, Allah'ın kendilerini ilim meziyetleriyle süslediği bir ailedir." dedi.

Onun ilmi şöhreti o kadar fazla idi ki nerede peygamber ailesi hakkında bahsedilirse, İmam Muhammed Bâkır-ı peygamberin ilim ve kemallerinin biricik varisi olarak bilirlerdi.

İMAM MUHAMMED BÂKİR(A.S)İLE HİRİSTİYAN ALİMİ ARASIN DA GEÇEN KONUŞMA:

İmam Sadık(a.s) şöyle buyuruyor: "Birgün ben ve babam Hişam'ın meclisinden dışarı çıkmıştık. Yolumuz, kendi alimlerine soru sormak için gelen hristiyanların mahallesinden geçtiğinden, neler olacağını görmek için oraya gittik. Onların arasın da oturmuş olan yaşlı bir adam gördük. O hristiyanlar, tıpkı birer değersiz çocuk gibi onun karşısına oturmuş, ona sorular soruyorlardı. Biz de o topluluğun için de oturduk. Yaşlı hristiyanın gözleri babam İmam Muhammed Bâkır'a takıldı ve şöyle dedi: "Sen bizden misin, yoksa Muhammed'in dininden mi?

Babam cevap verdi: "Muhammed'in dinindenim."

Hıristiyan: "Alimlerden misin, cahillerden mi?"

Babam: "Cahillerden değilim."

Hıristiyan: "Ben mi sana sorayım, sen mi bana?"

Babam: "Sen soru sor."

Hıristiyan: "Ey Allah'ın kulu! Bana söyle; hangi saat ne gecedir ne de gündüz?"

Babam: "Şafak vakti ile güneşin doğuşunun arası."

Hıristiyan: "O vakit hangi saatlerdendir?"

Babam: "Cennet'in saatlerindendir. O saatte hastalar iyileşir, ağrılar diner ve gece uykusu tutmayan, o saatte uyur."

Hıristiyan: "Cennet ehli yerler, içerler ama dışkıları yoktur. Acaba bu dünyada buna benzer birşey var mı?"

Babam: "Evet. Bebek, ana karnında yer ama yediği şeyden hiçbir şey ondan ayrılmaz."

Hıristiyan alim ayağa kalkarak, şöyle dedi: "Bu adam benden daha bilgilidir." Ve onun İmam Muhammed Bâkır(as) olduğunu anlayınca iman ederek müslüman oldu.

HIŞAM'IN MECLİSİNDE:

İmam Sadık(a.s) şöyle buyuruyor: "yılların birinde Hişam bin Abdul Melik Hacca geldi. O yıl bende, babamın hizmetinde hacca gitmiştim. Bir gurup insana şöyle dedim: "Muhammed(s.a.v)i halkı hidayet etmesi için seçen Allah'a hamd olsun. Allah bizi peygamberimizin vücudu sebebiyle aziz kıldı. Bizler, halkın seçkinleri ve Allah'ın yeryüzündeki halifeleriyiz. Ne mutlu bizlere itaat edenlere. Bizlere karşı çıkan ve düşmanlık edenler bedbahttırlar." Hişam'ın özel casuslarından sayılan ve o an halkın arasında olan Hişam'ın kardeşi, duyduklarını Hişam'a anlatmıştı. Hişam, Mekke'de bize dokunmadı. Ama Şam'a gittikten sonra beni ve babamı Şam'a göndermesi için, Medine'deki valisine mektup yazdı. Medine valisi bizi Medine'ye gönderdi. Hişam'ın meclisine vardığımızda tüm komutan ve başkanların orada toplandıklarını gördük.

Hişam'ın kendisi saltanat tahtına oturmuş, tüm komutanlar onun karşısında durmuşlardı. Uzak bir noktaya bir hedef koymuşlar, ve hepsi ona doğru ok atıyorlardı.

Meclise girdiğimizde Hişam, babama saygı göstererek, şöyle dedi: "Yakına gel ve sende ok at."

Babam şöyle buyurdu: "Ben yaşlandım, beni muaf kıl."

Hişam vazgeçmeyeceğine dair yemin edince, babam ok atmak zorunda kaldı. Tam İsabetle oku atarak hedefi vurdu. Bir daha nişan alıp ok attı. Ok, birinci okun ortasına değerek onu ortadan ikiye ayırdı ve okun yerine saplandı. Üçüncü oku da alıp nişan aldı. Tekrar ikinci okun ortasına saplandı. Onu ikiye ayırarak ikincinin yerine daha sağlam oturdu. Babam dokuzuncu oka dek böyle

devam etti.

Hişam şöyle dedi: "Yeter ey Ebu Cafer! Sen halkın ok atmada en yeteneklilerindensin." Hişam gazabından ve öfkesinden yaptığı işten oracıkta pişman oldu. Kendini bu durumdan kurtarmak için yaranmaya başladı ve şöyle dedi: "Kureyş kabilesi senin gibi birine sahip olduğu için tüm Araplara ve Acemlere üstünlük taslamalıdır."

Hişam şöyle sordu: Bu hüner ve marifeti nereden öğrendin?

Babam şöyle cevap verdi: "Allah, her hilmi ve kemali eksiksiz bir şekilde bizlere merhamet buyurmuştur."

Hişam babamın sözlerine çok kızmış, sinirinden yüzü kızarmıştı. Başını öne eğdi, daha sonra kafasını kaldırarak şöyle dedi: "Biz ve siz, Abdülmenaf oğullarından değilmiyiz? Allah'ın, tüm halkın liderliği ve onları koruması için gönderdiği peygamber Abd-ül Menaf oğullarından değil midir? Siz bu ilmin nereden varisi oldunuz?"

Babam şöyle buyurdu: "Biz vahiy ailesiyiz ve Allah başkalarına vermediği bazı özellikleri bizlere vermiştir nasıl ki, Peygamber(s.a.v) damadı Ali(as)a başkalarına söylemediği sırları söylerdi. Aynı şekilde Ali(as) Kufe'de şöyle buyurdu: "Resulullah, ilimden bin kapı bana açtı. Her kapıdan bin kapı daha açılmaktadır. Ey Hişam! O ilimlerin varisi biziz, başkası değil" Hişam sustu ve bizleri saygıyla Medine'ye geri göndermeleri emrini verdi."

İMAMIN EMRİYLE İSLAMİ PARALAR BASTIRILDI:

İlk hicri asırda, kağıt sanatı Rumların elinde idi. Mısır hristiyanları Rumlardan kağıdı öğrenince, kendileri yaptılar ve onlar gibi üzerine hristiyanların parolası olan "Baba-oğul-ruhul kudüs"⁽¹⁾ yazısını bastılar.

Çok açıkgoz birisi olan Abd-ül Melik Mervan o kağıt paraları görüp, o sözün manasını öğrendiğinde Mısır, müslüman bir ülke olduğu halde, niçin bu paraları kullanıyor diye rahatsız oldu. Mısır'daki görevlilerine acilen mektup yazarak şöyle dedi: "Bundan sonra paralar üzerine tevhid kelimesi yazılacak."

Tevhid kelimesi yazılı yeni kağıt paralar basılarak Rum şehirlerine dek yayıldı. Rum padişahı Kayser, bu işten haberdar olduktan sonra, Abd-ül Melik'e yazdığı çeşitli mektuplarda ona tehditler savurarak; "Eğer bu paraları yok etmezsen, Rumdaki medeni paraların üzerine islam peygamberine küfürler yazılmasını emredeceğim. Eğer bu paralar piyasaya sürülürse haysiyetini kaybedersin." dedi.

Abd-ul Melik kendi kendine; "Eğer böyle olursa, bu işe ben sebep olduğumdan, İslam liderlerinin en kötüsü ben olurum." diye söyleniyordu. Çabucak ülkenin ileri gelenleriyle saatlerce süren bir toplantı hazırladı ama bir sonuca varılmadı. Orada bulunanlardan biri şöyle dedi: "Bu işi halletmenin tek yolu, İmam Muhammed Bâkır'a danışmaktır." Abd-ul Melik onun teklifini beğendi ve çabucak Medine'deki valisine mektup yazarak, onu saygıyla Şam'a göndermesi emrini verdi. İmam gelip sorunu halledene dek Kayser'in elçisini Şam'da ağırladı.

1 - Buna teslis inancı derler. Yani üç tanrıya inanırlardı.

İmam Şam'a vardığında bir çözüm yolu bulması için olayı ona anlattılar. İmam şöyle buyurdu: "Kayser, seni korkutmuştur. O bu işi yapamaz ve Allah bu işi yapmasına müsaade etmeyecektir. Ama çözüm yolu, tüm sanatkarları toplayarak, onlara paranın bir yüzüne İhlas suresini diğer yüzüne peygamberin adını yazmaktır. Böylece Rumların parasına ihtiyacımız kalmaz." Daha sonra madeni paraların ağırlığı ve büyüklüğü hakkında açıklamalarda bulundu. Sonra şöyle devam etti: "paranın basıldığı yılı ve basılan şehrin adını paranın üzerine yazınız."

Abd-ul Melik, İmam'ın emirlerini yerine getirerek, bundan sonra, islami şehirlerdeki tüm alışverişlerde yeni paraların kullanılması, Rum paralarının kullanılmaması ve kimin bu paradan varsa yeni paralarla değiştirmesi emrini verdi. Daha sonra Kayser'in temsilcisine yaptıklarını bildirerek onu geri gönderdi.

Kayser olaydan haberdar oldu ve ne yapacağını bilemedi. Dalkavukları ondan tehdidini uygulamasını istedilerse de, o şöyle cevap verdi: "Bu iş faydasızdır. Çünkü artık, islam ülkelerinde Rumlar'ın parasıyla alışveriş yapılmıyor."

İmam Bâkır(a.s) yaptığı bu olağanüstü işiyle, sömürge nüfuzunu ve o zamanın sömürgecilerini engellemiş oldu.

İMAM MUHAMMED BÂKİR(AS)'IN ASHABI:

O Hazret'in imameti Mervanoğulları halifelerinin kendi şahsi işleriyle uğraştıkları ve Beni Abbas ile mücadele ve çatışma halinde oldukları zamana rastladığından Muhammed Bâkır(a.s) islami ilimleri yaymağa imkan bulmuştu. Ders inceleme ve araştırma toplantıları düzenlemeğe başlayarak, kendi mektebinde herbiri

kendi çapında eşsiz olan öğrenciler yetiştirdi. Onların bir kısmı şunlardır.

1- Eban bin Tağlib, İmam Seccad(as)' İmam Bâkır(as) ve İmam Sadık(as)'ın huzurlarında bulunmuştu. Zamanın en önemli ilmi şahsiyetlerinden sayılırdı. Tefsirde, fıkıhta, hadis ve lüğat ilminde çok bilgiliydi. İmam Bâkır(as) onun hakkında: "Ey Eban! Medine mescidine otur ve halka fetva ver." diye buyurmuştur.

2- Zurare. Bu şahıs, İmam Bâkır(as) ve İmam Sadık(as)'ın huzurlarında bulunmuştu. Hadis, fıkıh ve şia maariflerinde üstad idi. İmam Sadık(as) onun hakkında şöyle buyurdu: "Eğer Zurare ve dostları olmasaydı, peygamberin eserleri yok olurdu."

3- Kumeyt-i Esedi. O, şiir, lüğat ve edepte üstad, ayrıca gerçekleri, hakikatleri açıklamada, zalim olan hakim ve valileri eleştirme de eşsiz biri idi.

O etkili diliyle, güzel ve çekici şiirler şöyleyerek Ehli Beyti savunur, bazen zorba hakimler tarafından ölümle tehdit edilirdi. Beni Ümeyye zamanında Ehl-i Beyt'in eserlerinden bahsetmek ve onların faziletlerini anlatmak çok tehlikeli olduğu halde bu hür ve özgür şair, Ehli Beyt'e olan sevgisi sebebiyle, tüm bu tehlikeleri göze almıştı.

Kumeyt İmam Muhammed Bâkır'ı çok severdi. Birgün, İmam'ın karşısında öyle etkili şiirler okumuştu ki o Hazret Kabe'ye dönerek şöyle buyurdu: "Allah'ım Kumeyt'e rahmet et."

4- Muhammed bin Müslim. Ehl-i Beyt'in fakihi lakabını alan zat, İmam Muhammed Bâkır(as) ve İmam Cafer Sadık(as)'ın gerçek ashabından sayılırdı. İmam Sadık(as)'ın; "Ehl-i Beyt'in ilmi, O'nun sayesinde ayakta durdu." şözüne mazhar olan kimselerdendi.

İMAM MUHAMMED BÂKİR'İN ŞEHADETİ:

Sonunda, İmam Muhammed Bâkır(as) yıllarca çektiği zahmet ve eziyet ile İslam kültürüne hizmetten sonra, Hicri 114.yılıının Zihicce ayının 7 sinde 57 yaşında iken Hişam'ın emriyle zehirlenerek şehit edildi. Pak vücudu, Bâki mezarlığında öteki imamların yanına defnedildi.

O HAZRET'DEN KISA SÖZLER:

- 1- Yalan, imanın bozukluğundandır.
- 2- Mümin; korkak, mal düşkünü ve cimri olmaz.
- 3- Allah, hayalî ve sabırlı şahısları sever.
- 4- Faydalı alim, yetmişbin cahil abid den daha değerlidir.
- 5- Allah, ağzı bozuk şahısları sevmez.
- 6- Tembellikten çekinin. Çünkü o, tüm kötülüklerin anahtarıdır. Ve insanın, din ve dünyasını mahvederek yok eder.
- 7- Allah'ın kullarına zulmedenler, bizim Şiilerimizden (yolumuzun takipçileri ve dostlarımızdan) değildir.
- 8- Birbirinizden şüphelenmekten çekinin. Ve kendinizi beğenmekten kaçının. Zulüm etmekte yarışmayın. Namazlarınıza dikkat edin. Fakirleri gözetin.
- 9- Kim halkın işlerine yardıma çalışır, onların sorunlarını hallederse, Bedir ve Uhud savaşında öldürülmüş olan müslüman şehid gibidir.

İMAM(A.S)IN KİMLİĞİ:

Adı: Muhammed

Lakabı: Bâkır

Künyesi: Ebu Cafer

Babası: Hz.Seccad(as)

Doğumu: Hicri 58.yıl

Ömrü: 59 yıl

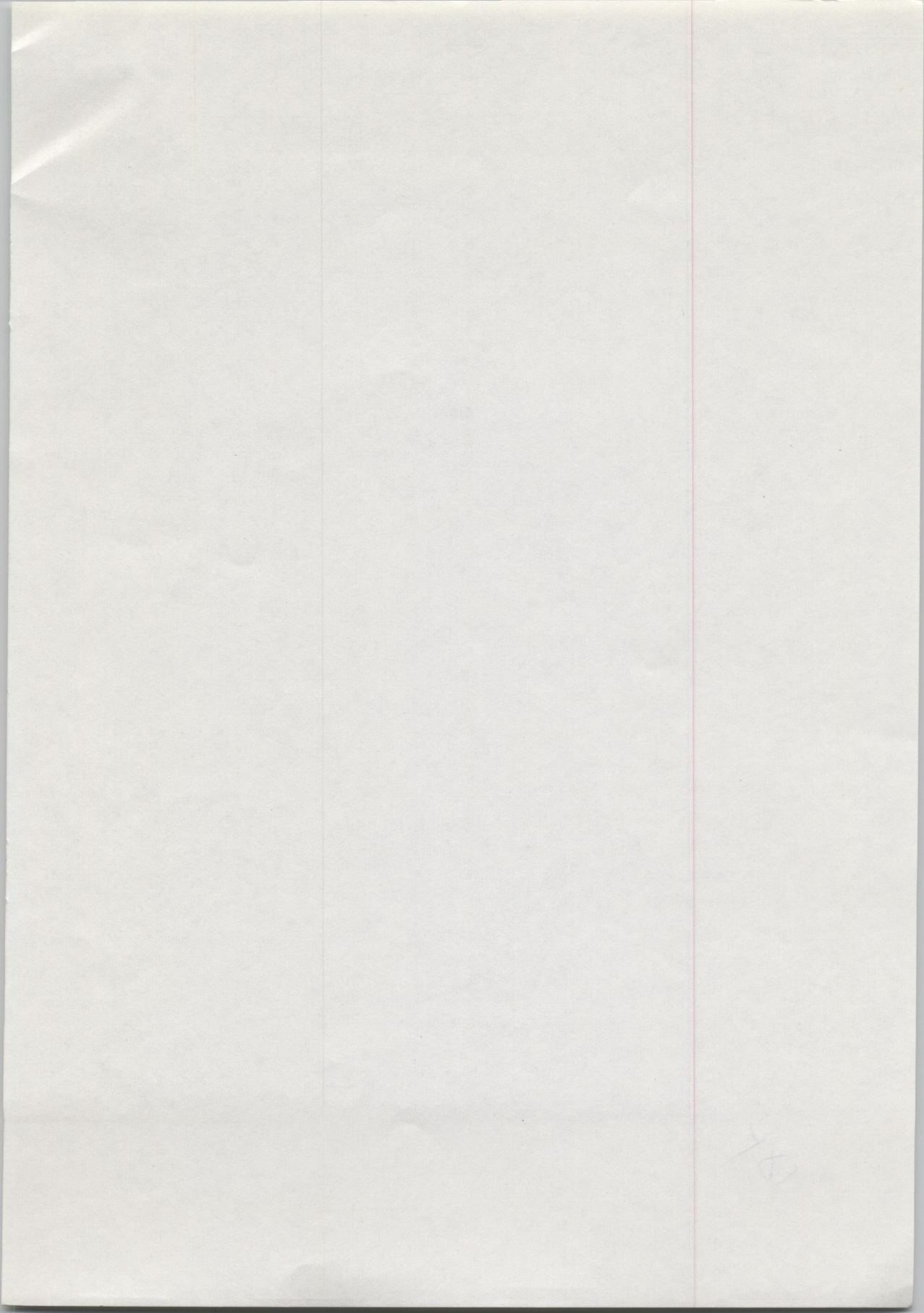
İmamet müddeti: 23 yıl

Şehadeti: Hicri 117. yıl

Defnedildiği yer: Medine de Bâki mezarlığı.

AŞĞIDAKİ SORULARI CEVAPLANDIRINIZ

- 1- Niçin Şii ve Sünni alimler İmam'a saygı göstererek rehberliğine boyun eğerdiler?
- 2- Niçin Bâkır lakabıyla ünlü idi?
- 3- Hişam'ın meclisinde ne oldu?
- 4- Abd-ül Melik'in sorununu Hazret nasıl halletti?
- 5- Hangi halife tarafından şehid oldu ve nereye defnedildi?
- 6- İmam, niçin Medine valisine çıkışarak itiraz etti?
- 7- Süfyan adlı yobaz şahısa ne dedi?
- 8- O Hazret(as)'ın ahlaki özellikleri nasıldı?

187